



De stille invasie⁽²⁾

Morgellons en healing

Morgellons zijn minuscule, spinragachtige structuren die zichzelf in ons lichaam assembleren met behulp van bouwstoffen uit cellen. Ze veroorzaken chronische ontstekingen en de daaruit voortvloeiende fysieke, mentale en sociale narigheid. Ze kunnen je leven volledig overhoop gooien. Wat kun je doen als je hiermee besmet bent? Deze duivels uitdrijven? Of ermee leren leven door ervoor te zorgen dat ze zo min mogelijk schade aanrichten?

In het zuiden van de VS is het een epidemie. In California, Texas en Florida zijn er duizenden getroffen. Maar ook in alle andere Amerikaanse staten zijn er veel mensen die lijden aan het Morgellons syndroom. Zo wordt de acute fase genoemd van deze ziekte, die zich ondermeer uit in extreme vermoeidheid, chronische jeuk, hevige gewrichtspijnen, het gevoel dat er beestjes onder je doorkruipen of het gevoel in brand te staan. In een later stadium vormen zich open wonden in de huid waardoor soms gekleurde, synthetisch aandoende draden naar buiten komen. Ook worden dergelijke draden (fibers of filamenten) onderhuids zichtbaar. Soms zie je zelfs dat die zich verplaatsen. Dat is bizar en angstaanjagend. Je kunt het in de verste verte niet relateren aan iets waarmee je bekend bent.

Parasietenwaan

Inmiddels, bijna dertig jaar na de eerste meldingen van deze mysterieuze aandoening, komt er in de gevestigde medische wereld een klein beetje aandacht voor. Zo zijn er onlangs twee onderzoeken gepubliceerd van medische wetenschappers die de realiteit van het Morgellons syndroom erkennen.^{1,2}

Zij beschouwen het als een variant van de ziekte van Lyme. Voor de getroffen is dat een grote opluchting, want nu worden ze – in elk geval door een handjevol medici – niet langer voor gek verklaard. Voorheen werden deze symptomen namelijk steevast – volgens het boekje – gediagnostiseerd als behorend bij een psychose. Maar deze ziekte zit niet tussen de oren. Zij zit in het hele lijf. En dit is eenvoudig aantoonbaar door de draden onder een microscoop te leggen.

Het is verheugend dat er in de medische wereld nu een handjevol witte raven is, maar de overgrote meerderheid

van de medici gaat nog steeds uit van de psychose-theorie. Zij bestempelen de aandoening als parasietenwaan. In vakjargon: delusional parasitosis. Je zult niet snel een dermatoloog vinden die hier anders over denkt.

Vermoeidheidsziekten

Er is uiteraard ook een minder acuut stadium van de ziekte. Dan is er sprake van symptomen die je ook bij Lyme-patiënten ziet: ernstige vermoeidheid, hoofdpijn, gewrichtspijn en concentratiestoornissen (brainfog). Hoeveel mensen in de VS – de bakermat van het Morgellons syndroom – en elders in de wereld aan deze lichtere symptomen lijden is niet bekend. Je kunt ook geïnfecteerd zijn, maar (nog) vrij van klachten. Dit wordt geruisloze besmetting genoemd. Het is goed denkbaar dat al heel veel mensen de Morgellons micro-organismen bij zich hebben, maar nog geen symptomen van ziekte vertonen. Het is ook goed mogelijk dat de realiteit van het Morgellons syndroom een nieuw licht gaat werpen op andere mysterieuze vermoeidheidsziekten die de afgelopen dertig jaar eveneens om zich heen hebben gegrepen. Denk aan fibromyalgie, ME, MS en wellicht ALS, EHS en ADD. Dit mogelijke verband verdient uitgebreid nader onderzoek.

Is er mogelijk een verband met ME, MS en wellicht ook ALS, EHS en ADD?

Hoe is de situatie in Nederland?

Rondvraag bij een vijftal holistische therapeuten die met het Morgellons syndroom bekend zijn levert het beeld op dat er in ons land op zijn minst enkele tientallen, maar waarschijnlijk honderden acute Morgellons-gevallen zijn. Het merendeel van deze getroffen zoekt hulp in het reguliere circuit en krijgt dan standaard antibiotica voorgeschreven. Paradoxaal genoeg helpt dat soms voor enige tijd. De klachten verminderen, omdat de antibiotica ontstekingsreacties in het lichaam aanpakt die een andere oorzaak hebben. De Morgellons zelf blijven buiten schot. Op de langere termijn kan de infectie door deze medicatie juist ernstiger worden, omdat de darmflora erdoor wordt aangetast. En dan begint voor de hulpvrager een vaak frustrerende zoektocht naar middelen die wél helpen.



De rondvraag bij de therapeuten leverde nog een ander interessant feit op: sinds een jaar of vier is het aantal Morgellons cliënten langzaam maar zeker aan het stijgen.

Zes procent

Een andere ingang om het aantal acute Morgellons-infecties in ons land te ramen is de link met Lyme. Uit het eerder genoemde wetenschappelijke onderzoek¹ bleek dat van de honderd Lyme-patiënten er zes ook de Morgellons-infectie hebben. Deze verhouding correspondeert met de situatie in de praktijk van de holistische therapeuten uit de rondvraag. Zij spreken van vijf tot tien procent.

We weten het aantal jaarlijkse Lyme-infecties. Volgens opgave van het RIVM zijn dat er 25.000.³

Zes procent van 25.000 is 1.500. Dit is dan het geraamde jaarlijkse aantal min of meer acute Morgellons-infecties. Het lijkt er dus op dat zich in de slipstream van de Lyme-epidemie een nu nog verborgen Morgellons-epidemie aan het ontwikkelen is. Een jaar of tien later dan in de VS. Overigens is het niet juist om Morgellons uitsluitend in verband met Lyme te zien. Er zijn namelijk ook Morgellons-patiënten die geen Lyme-infectie hebben. De aandoening komt ook opzichzelfstaand voor. Het is niet bekend hoe groot dat aantal 'autonome' gevallen is, omdat er in het reguliere circuit nog niet op Morgellons wordt getest. (De ziekte zit immers tussen de oren...)

Intense schaamte

Onder de getroffen en is de nood hoog. Ze hebben vaak geen idee wat hun overkomt. In combinatie met de heftigheid van de symptomen kan dit een zeer angstaanjagende, traumatische ervaring zijn. Het psychiatrische traject, dat vaak na enige tijd wordt aanbevolen, blijkt een dwaalspoor. Alle zelftwijfel die dat oproept, komt dan nog eens bovenop de al bestaande klachten. Vaak schamen deze mensen zich intens voor hun omgeving en proberen ze van alles om de

symptomen van de ziekte (of zichzelf!) aan het zicht te onttrekken. Wat de situatie in Nederland nog moeilijker maakt, is dat er geen actieve lotgenotenorganisatie is waarbij ze kunnen aankloppen. Het enige dat ze kunnen doen, is op zeker moment hulp zoeken bij een holistische therapeut die over voldoende kennis van het syndroom beschikt. Deze heeft wel begrip voor hun lijden en kan een helpende hand reiken. Naar het buitenland uitwijken is ook een optie. Bijvoorbeeld naar de in Lyme gespecialiseerde kliniek van dr. Carsten Nicolaus in Augsburg.⁴ Dat is wel een prijzige optie, want de verzekeraars vergoeden deze behandeling niet.

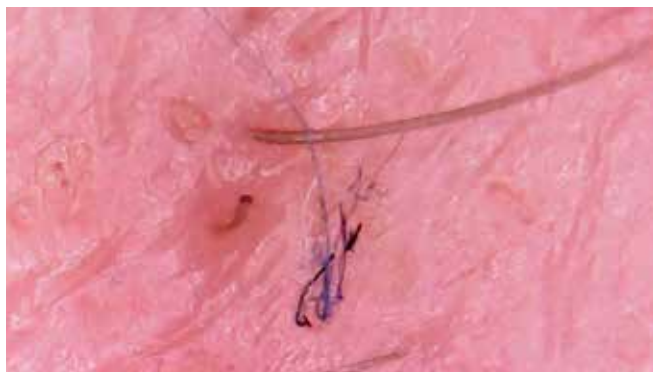
Een zusje van Lyme

Nu komen we op het punt dat we een antwoord moeten geven op de vraag wat het Morgellons syndroom nu eigenlijk is. Waar hebben we mee te maken? Van het antwoord op deze vraag hangt af voor welke therapie gekozen wordt.

In de kern zijn er twee richtingen:

1. Het is een natuurlijk fenomeen, bacterieel van aard en het is vanzelf ontstaan.
2. Het is een kunstmatig fenomeen, nano- en biotechnologisch van aard en het is geproduceerd en geprogrammeerd.

De 'verlichte' medici en een deel van de holistische therapeuten ziet het Morgellons syndroom als een zusje van de ziekte van Lyme. En ze zien die twee samen als voortkomend uit een gemeenschappelijke vader: de *Borrelia burgdorferi* bacterie. Met andere woorden: het Morgellons syndroom is een natuurlijk fenomeen en dat zo oud is als de wereld. Het *Borrelia*-beestje ontwikkelt wel steeds nieuwe vormen waar we dan een oplossing voor moeten vinden. De Morgellons worden in deze visie beschouwd als door de



Borrelia aangejaagde, lichaamseigen creaties van eiwitten en cutine (biopolymeren). In de studie van Fesler, Middelveen en Stricker wordt het als volgt geformuleerd:

“It are biofilaments produced by human epithelial cells and stemming from deeper epidermal layers” (het zijn biofilamenten geproduceerd door menselijke epitheelcellen en afkomstig van diepere epidermale lagen)¹, pagina 80. En wat verder op dezelfde pagina: *“the filaments are of human cellular origin”* (de filamenten zijn van menselijk cellulaire oorsprong).

De therapie wordt in grote lijnen hierop gericht:

- weerstand verhogen (onderbrekend vasten, lichttherapie, EMV afschermen, voedingssupplementen)
- ontgiften van zware metalen (Chlorella)
- pijn verlichten en doodt parasieten (zwarte walnoot-tinctuur)
- op het individu afgestemde behandeling (bioresonantie, voedingssupplementen).

De eerste drie van deze behandelingsmethoden zijn generiek en gaan ook op voor de behandeling van Lyme en andere ziekten. De laatstgenoemde behandeling is specifiek voor het individu. Hier wordt bijvoorbeeld via bioresonantie gewerkt met de (tegen)frequentie van de Morgellons.

Een kunstmatig neurale netwerk

De andere visie op het Morgellons syndroom is die waarin de Morgellons, en ook Lyme, worden beschouwd als voortbrengselen van een zieke military mind. Dus als een menselijke creatie met behulp van – inderdaad oeroud – microbiologisch materiaal. Het zijn in nano- en biotechnologische laboratoria ontwikkelde kunstmatige levensvormen, waarvan de bouwstoffen via chemtrails, vaccinaties en gemodificeerd voedsel in het leefmilieu en in onze lichamen worden gebracht. De nanodeeltjes die we zo binnenkrijgen gaan in ons lichaam doen waarvoor ze geprogrammeerd zijn.

Van buitenaf bestuurbaar

In onze hersenen vestigen zich nanochips en in het lichaam bouwen zich structuren op die vlak onder de huid een kunstmatig neurale netwerk vormen dat zowel met onze hersenen als met de buitenwereld in contact staat. Dit alles vormt het besturingssysteem voor toekomstige cyborgs. Met deze uiterst pijnlijke, onderhuidse harnassen worden we via draadloze netwerken (5G!) van buitenaf bestuurbaar. Zo staat deze met nanobots, nanowires en nanochips ‘ge-upgrade’ mens permanent in contact met de bestuurders op ‘Het Hoofdkantoor’.

De therapie die voortvloeit uit deze visie is anders van opbouw:

- ontstoren (de besturing door nano IT uitschakelen met tegenfrequenties of elektromagnetische pulsing)
- herstellen van al aangerichte neurologische schade (hypothalamus ondersteunen)
- herstellen van de huid (ontgiften, natuurlijke ontstekingsremmers, chlorofyl)
- aansterken (goede voeding en voedingssupplementen). Hier gaat het dus om een systemische ziekte, je zou bijna zeggen een politieke ziekte, niet (alleen) om een ziekte van de huid. Het gaat dus niet om een verschijnsel dat zo oud is als de wereld, maar juist als iets dat nog nooit eerder is vertoond.

Voedingsbodem wegnemen

Voor beide behandelrichtingen geldt de vraag hoe effectief ze zijn op de lange termijn. Als de bron van de infectie in ons leefmilieu aanwezig blijft, liggen nieuwe infecties voortdurend op de loer. Of dit nu via insectenbeten, speeksel van huisdieren, orgaandonaties of rauwe melk verloopt, dan wel via fall-out van chemtrails, nano-bio toevoegingen aan vaccins of de inname van al dan niet genetisch gemodificeerd voedsel. Juist vanwege het risico

van her-infectie zijn twee dingen essentieel, namelijk

- a. zorgen voor een goede weerstand, en
- b. verdergaand onderzoek doen naar de bron van deze ziekte en de voedingsbodem ervan zien weg te nemen.

Een mij bekend persoon, die het Morgellons syndroom aan den lijve ervaart, zegt erover:

“Het Morgellons syndroom is geen variant van Lyme, het is een uitloeijsel van schimmels, morfogenetische spirocheten, MEMS en sensoren, dus veel meer dan een huidziekte.

Het is een auto-immuunsysteemziekte en daarin zien we synergie met andere ziektemakers. Het is enorm lastig om dit met of zonder conventionele- of alternatieve middelen te behandelen. De meeste therapieën die we kennen zijn tijdelijke oplossingen. De enige fundamentele remedie is om de voedingsbodem weg te halen van de kunstmatige micro-organismen, bio-synthetische organismen, een hoop gif en andere invoeden, zoals de elektromagnetische straling waaraan zij zich voeden.”⁵

Spirituele kracht

Morgellons zijn een nieuw fenomeen. Dan geldt in versterkte mate dat er van voortschrijdend inzicht sprake is. Over vijf jaar zullen we anders aankijken tegen sommige aspecten van dit geheel. De getroffen personen hebben niet de tijd om dat rustig af te wachten. Ze moeten nu hun keuzes maken. Daarom tot slot nog drie algemene aanbevelingen.

1. Helderheid

Wat altijd helpt is helderheid over wat ons overkomt. Goede informatie over Morgellons is daarom essentieel. Uiteraard is dit ook van groot belang voor degenen die in een later stadium nog Morgellons-infecties zullen ontwikkelen. Zij zullen hierdoor minder hevig ontdaan zijn dan de allereerste Morgellons-zieken. Als de cyborg-richting het dichtst bij de waarheid zit, gaat dit op den duur spelen voor aanzienlijke delen van de bevolking.

2. Ontgiftiging

Detox van zware metalen is altijd aan te bevelen. Net als voldoende slaap (melatonine), beperking van stralingsbelasting (Morgellons voeden zich aan elektromagnetische velden) en voldoende zonlicht (en minder gepulst led-licht). Regelmatig vasten is eveneens aan te raden. Daarmee geef je heel je systeem de tijd om te herstellen.

3. Bezieling

Nog wezenlijker is het om je te realiseren dat we een lichaam hebben, maar niet zijn. We zijn veel meer dan ons fysieke lichaam. Als ons fysieke lichaam wordt overgenomen door een ziekte, dan zijn wijzelf daarmee nog niet overgenomen. Hier ligt een domein van spirituele kracht die je kunt ervaren en versterken. Carrie Bertrand, één van de eerste Amerikaanse Morgellons-slachtoffers, formuleert het als volgt in haar voortreffelijke autobiografische boek: *“If you don't already know how to pray – you will learn if you are living with this disease.”*⁶ (Als je niet al weet hoe je moet bidden, zul je, wanneer je met deze ziekte leeft, het wel leren.)

Noten

1. Marianne J. Middelveen, Melissa C. Fesler & Raphael B. Stricker, “History of Morgellons disease: from delusion to definition,” *Clinical Cosmetic Investigational Dermatology* jrg. 11, 9 februari 2018, pp. 71-90.
2. Melissa C. Fesler, Marianne J. Middelveen & Raphael B. Stricker, “Clinical evaluation of Morgellons disease in a cohort of North American patients,” *Dermatology Reports* jrg. 10(1), 2018, pp. 4-7.
3. Het aantal van 25.000 is het aantal mensen dat zich jaarlijks bij een dokter meldt met een rode ring op de huid of vlekvormige huiduitslag (erythema migrans). Er zijn echter ook Lyme-infecties zonder deze symptomen, zodat het totale aantal hoger zal liggen. Bron: www.rivm.nl/nieuws/nieuw-onderzoek-naar-ziekte-van-lyme.
4. BCA Clinic Augsburg, www.bca-clinic.de
5. Spirocheten zijn dunne spiraalvormige bacteriën. MEMS is de afkorting van micro-elektromechanische systemen.
6. Carrie Bertrand, “Awareness: Morgellons,” AuthorHouse, 2009, (zie Amazon.com).

Op *TransitieWeb* is aanvullende informatie te vinden in de vorm van een tiental video's die van korte inleidingen zijn voorzien.

Ga hiervoor naar: www.transitieweb.nl/healing.



tekst: Fred Teunissen
www.fredteunissen.com

Fred Teunissen is journalist en uitgever. In 2017 verscheen zijn boek “Hemel onder Vuur, een diepgaand onderzoek naar chemtrails”. Het eerste artikel in deze serie van drie verscheen in het nummer van oktober 2019. Het derde en laatste zal worden opgenomen in het januarinumnummer van 2020.